

Víctima: Miquel Tur Torres i Miquel Tur Roig
Autoria: Lina Tur Alemany

RECUPERANT LA MEMÒRIA

La història de la meva família és la història d'una tragèdia producte de la guerra incivil del 36 que van sofrir tots en rebel·lar-se uns generals contra la República legítima, i de la qual encara n'arrossegam les nombroses seqüeles.

El meu besavi, el senyor Miquel Tur Torres, va ser el primer socialista de l'illa d'Eivissa, torturat i afusellat (tenia gairebé 80 anys). El seu delictes: haver fundat a Eivissa el primer sindicat obrer: la Marítimo-Terrestre, vinculat a la UGT. Ell n'era el president. Mai trobarem el seu cos.

El meu avi, el senyor Miquel Tur Roig, secretari titulat de l'Ajuntament de Santa Eulàlia del Riu, fill únic del meu besavi, va ser afusellat en el cementiri d'Eivissa el 36, pocs dies després que son pare. El seu delictes: ser honrat. La seva mort va ser ordenada pels cacics del poble perquè sempre es va oposar al caciquisme. Primer van pensar a tirar-lo a la mar i donar-lo per desaparegut. La seva mort va ser molt sonada a Eivissa, ja que ens coneixem tots, i molt. Però va deixar la seva llavor.

El meu oncle, Antonio Tur Costa, Gabrielet, el gran pintor i ceramista de la Mola (Formentera), va estar també condemnat a mort; es va salvar de miracle. Tenia 20 anys. El seu delictes: estimar la llibertat i la democràcia.

Al meu oncle Raimundo Tur Costa el van deixar sense feina en una coneguda farmàcia de Vila. I per si amb tot això no n'hi hagués a bastament, la casa de la meva àvia, la senyora Catalina Costa, la policia secreta la sotmetia a continus registres cercant armes.

Jo no he viscut tot això. M'ho va explicar mon pare, Gabriel, posseïdor d'una fantàstica memòria i que tenia 14 anys quan va esclatar la guerra. Jo som la seva veu. Em consider també una víctima de la dictadura, una més, perquè em van privar de la presència del meu avi; però no dels seus gens. Del meu besavi he heretat l'idealisme i la rebel·lia contra les injustícies, on per a mi rau l'autèntic socialisme, i del meu avi, posseïdor d'una fantàstica biblioteca, l'amor per la cultura i la natura. Eren persones de mentalitat avançada per a la seva època. Dels meus oncles he heretat l'amor a l'art i la passió per viure. Per tot això, vaig cridar amb força: No a la guerra!

Dedic aquesta carta a la meva filla Estela i a tots els joves que, per la seva joventut, no aprecien la bellesa de la vida i desconeixen la importància de la història recent d'Espanya.

Lina Tur Alemany